

In de ogen gekeken: SJOERD SIEMENISMA

Één kringetje, meer was niet nodig om deze winde te spotten.

Mobiliteit is heel belangrijk bij het vissen op groot water”, legt Sjoerd tijdens het optuigen uit. “Je moet de vis echt zoeken. Afhankelijk van bijvoorbeeld de watertemperatuur, de waterstand en de windrichting houdt de vis zich op bepaalde plaatsen op. Uit ervaring weet ik vaak in welke hoek ik de vis kan vinden. Maar ook dan kom je soms bedrogen uit. Op plaatsen waar je onder bepaalde omstandigheden altijd vis aantreft, loop je soms honderden meters zonder een vis te spotten. Het is dan belangrijk om niet te lang te blijven hangen. Als de vis er zit, verraadde deze zich voor een geoefend oog vanzelf.” Terwijl we over een ondiepe langs een rietkraag waden, wijst Sjoerd me op een kringetje in het oppervlak. “Iemand met minder ervaring zou denken dat er speldas actief is, of dat er een insect uitgekomen is. Toch leert de ervaring dat grote windes, als ze aan het azen zijn, vaak van die kleine kringen in het oppervlak maken. Ik gooi dergelijke kringetjes altijd aan en net zoals wanneer je op een grote kolk van een jagende winde gooit, zal de vis de vlieg onmiddellijk pakken.” Als ik vraag of je ook niet het geluk moet hebben dat je precies aan de goede kant van de kring of kolk gooit, antwoordt Sjoerd: “Omdat je meestal niet weet in welke richting de vis zwemt, laat ik mijn vlieg bewust met een ploepje in het water vallen. Als de vlieg dan achter de vis valt, keert deze vaak om en pakt de vlieg alsnog.” Sjoerd spot vis op verschillende manieren. “Naast de kringetjes en de kolken in het oppervlak zie je soms een deel van de staart van een vis uit het water steken. Omdat ik bijna uitsluitend wadend en op zicht vis, zoek ik naar ondiepe platen, inhammen en stroken langs rietkragen. Op die plaatsen verraadde een brasem of karper zich als deze met zijn kop in de grond naar voedsel zoekt, doordat daarbij een deel van zijn staart boven het water uitkomt”.

KARPER

“Op deze plaatsen groeit vaak een wierbed, met daarboven nog een laagje wa-

ter. Daarom zie je soms een rugvin en een deel van de rug van een grote karper die in de waterlaag boven het wier zwemt, boven water uitsteken. Het is heel interessant wanneer zo’n rug zich op een bepaalde plek geregeld laat zien en daar als het ware rondjes zwemt. Het betekent voor mij dat de karper actief aan het azen is. Ik loop dan voorzichtig naar die plek, waarbij ik probeer de zon achter me te krijgen. Op die manier kan ik, met behulp van een goede, polariserende zonnebril, veel beter in het water kijken. Ik gebruik een leader van ongeveer anderhalf tot twee meter 28/00 nylon. Daaraan knoop ik een Egg Sucking Leech of Zalmeitje. De kunst is nu om de vlieg in de baan van de zwemmende karper te werpen. De karper neemt de vlieg vaak tijdens het afzinken. Omdat je dat kunt zien, weet je precies wanneer

Een dagje vissen met Sjoerd betekent vissen op groot water. Sjoerd woont namelijk in Hattem. Hij heeft de randmeren en de IJssel binnen handbereik. Omdat Sjoerd mij op het hart gedrukt heeft mijn kajak mee te nemen, til ik in alle vroegte mijn Hobie op het dak van de auto en zet koers naar het noorden des lands.

TEKST & FOTOGRAFIE HANS BOCK

je de haak moet zetten. Wanneer de vlieg echter tussen de begroeiing tot op de grond is gezakt, kun je hem niet meer zien. Om toch te kunnen registreren wat er gebeurt, gebruik ik een kleine, aan twee kanten taps toelopende beetverklikker. Deze monteer ik, afhankelijk van de diepte van het water, boven de vlieg op de leader. Ik schat dat een op de tien karpers die ik goed aanwerp, de vlieg uiteindelijk pakt. De meeste vissen lijken geen interesse te hebben en zwemmen er met een boogje omheen." Als we met onze kajaks rond ons middel vastgebonden over een ondiepe plaat lopen, zien we tussen de planten op de bodem geregeld een rug van een stilliggende karper. "Deze vissen laat ik altijd met rust. Ze liggen in het ondiepe, warmere water als het ware te zonnebaden. Ze zijn passief en hebben geen interesse in voedsel." Een karper laat zich zodanig benaderen dat Sjoerd hem over de rug kan aaien waarna deze er met veel tumult vandoor gaat. Omdat de ondiepe plaat waarop we waden weinig vis lijkt te herbergen, varen we een stuk verder om een ondiepe inham te proberen. "Met een bellyboot kun je geen afstanden afleggen. Een boot met motor kan de ondiepe platen en inhammen niet in, omdat de motor of de kiel vastloopt. Een kano of kajak is daarom ideaal. Je hebt weinig diepgang en kunt je snel verplaatsen."

ROOFBLEI

Eenmaal op de stek aangekomen, blijkt deze tot in het oppervlak vol met begroeiing te liggen. De flippers van mijn Hobie lopen erin vast en ik moet de peddel gebruiken om verder te komen. Voor mijn gevoel valt hier niet veel te vissen, maar Sjoerd stapt uit en tuurt geconcentreerd over het drijvende grasveld. Van ongeveer dertig meter van Sjoerd af kijk ik toe hoe hij in een vijftal worpen vier vissen vangt. Vol verbazing loop ik op hem af. "Je moet zoeken naar de open plaatsen in de begroeiing. De vis loert vanuit het plantenbed naar die open plaatsen en merkt het onmiddellijk als er iets eetbaars opduikt. Vanuit het groen schieten ze op je vlieg af. Aan de manier waarop dat gebeurt, kun je zien wat voor vis het is." Terwijl we staan te praten, schiet een boeggolf vanuit het groen op de kleine, zwarte, droge vlieg van Sjoerd af. Met geweld wordt de vlieg gepakt. "Roofblei!", roept Sjoerd. Een paar seconden later onthaakt hij inderdaad een roofblei van ongeveer 20 centimeter. Een paar worpen later komt op dezelfde plek een boeggolf rustig op de vlieg af. De vlieg wordt beheerst opgeslurpt. "Rietvoorn!" Een uur lang beleven we veel plezier door met de droge vlieg deze open plaatsen in de begroeiing af te vissen. De vliegenlijn ligt na een worp volledig op de planten en alleen de vlieg met een deel van de leader ligt op de open plek.

SNOEKBAARS

In het donker vissen we in de IJssel vanaf de kant op snoekbaars. Sjoerd neemt me mee naar een stenen kant, waarvoor een flinke stroming staat en het water iets uit de kant al een paar meter diep is. "We

vissen hier met een snelzinkende lijn en een onverzwaarde vlieg. Het is echt heel belangrijk dat je over de grond vist. Ik heb daarvoor nog een stuk leadcore voor de zinklijn gemonteerd. Upside down gebonden vliegen hebben de voorkeur, omdat je anders voortdurend vast komt te zitten. Na een of twee worpen loop je een paar meter verder, zodat je de hele kant afvist." Na deze instructie zoeken we ieder een plaatsje langs de kant. Voordat ik goed en wel bezig ben, hoor ik Sjoerd. "Hangen!" Ik loop in het donker naar hem toe en maak foto's van de dril en de vis. De snoekbaars meet ruim 70 centimeter. Na de release blijf ik even kijken hoe Sjoerd precies vist. De truc zit hem voor een groot deel in de afstand waarop gevist wordt. "De kleine visjes waarop de snoekbaars loert, liggen zeer dicht onder de kant, tussen de stenen. Om hier effectief te kunnen vissen, werp je schuin stroomafwaarts in en laat je je lijn afzakken. Je beweegt tijdens het afzinken de top van je hengel mee naar de kant. Op ongeveer twee meter uit de kant strip je de vlieg langzaam binnen." Als ik in het donker weer een plekje op de stenen kant gevonden heb, probeer ik mijn streamer dicht onder de kant binnen te vissen. Weer hoor ik de stem van Sjoerd door de nacht. "Nog één!" Na het maken van de foto's vraag ik aan Sjoerd waarom hij zo weinig opgeschoven is vanaf de plaats waar hij de vorige vis ving. "Er zijn een paar plaatsen waar bijna altijd wel een snoekbaars schijnt te liggen. Het zal de structuur van de stenen onder water zijn die het voor hen aantrekkelijk maakt. Omdat ik hier zo vaak vis, ken ik deze plaatsen ongeveer." We vissen tot middernacht, maar de snoekbaars houdt het voor gezien. Ik bedank Sjoerd voor een gezellige visdag en de bereidheid om zijn manier van vissen met een breed publiek te delen.

*Kennis van de bodemstructuur
is van wezenlijk belang.*